

Váš dopis značky / ze dne	Naše značka (uveďte v odpovědi)	Vyřizuje / linka	Praha
MCBS/2016/0103098/SODJ / 24. 6. 2016	2016/D16061426/10/ÚPV		1. 7. 2016

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Úřad průmyslového vlastnictví obdržel dne 27. června 2016 Vaši žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v níž se domáháte poskytnutí kopie rozhodnutí o prohlášení ochranné známky za neplatnou a kopie rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví týkajících se kombinované ochranné známky Bezpečné město, č. spisu 510371, číslo zápisu 339468.

Na základě Vaší žádosti v příloze zasílám požadované kopie rozhodnutí.

Podle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 bude poskytnutá informace zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup na internetové stránce Úřadu (<http://www.upv.cz>).

Příloha

Doručit:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Doručit:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Vaše značka: MMP/212834/14

Zn. sp.: O-510371

Č. j.: O-510371/D064016/2014/ÚPV

Vyřizuje: Mgr. Eva Peřinová

V Praze dne

V korespondenci uveďte značku spisu.

ROZHODNUTÍ

Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) rozhodl ve věci návrhu [REDACTED] [REDACTED], na prohlášení černobílé kombinované ochranné známky č. 339468 ve znění „Bezpečné město“, jejímž vlastníkem je pan [REDACTED] za neplatnou, takto:

Ochranná známka č. 339468 ve znění „Bezpečné město“ se podle ustanovení § 32 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů,

prohlašuje za neplatnou s účinky ex tunc.

O d ů v o d n ě n í

Návrhem doručeným Úřadu dne 7. 10. 2014 se navrhovatel, [REDAKCE] (dále jen „navrhovatel“), domáhal prohlášení černobílé kombinované ochranné známky č. 339468 ve znění „Bezpečné město“ (dále též „napadená ochranná známka“) za neplatnou podle ustanovení § 32 odst. 1 a 3 ve spojení s ustanoveními § 4 písm. m) a § 7 odst. 1 písm. g), i) a k) zákona č. 441/2003-Sb. s následujícím odůvodněním. Označení „Bezpečné město“ je názvem projektu, jehož příprava začala dne 1. 3. 2008. Angažovaly se v něm orgány města Plzně včetně starostů městských obvodů, rovněž plzeňská městská policie. Projekt byl oficiálně zahájen dne 22. 1. 2009 podpisem Koordinační dohody mezi městem Plzeň a Krajským ředitelstvím Policie ČR. Hlavním cílem bylo zvyšování pocitu bezpečí občanů s důrazem na ochranu veřejného pořádku, předcházení protiprávního jednání, sociálně patologických jevů, ochrana bezpečnosti a majetku osob, vzdělávací aktivity na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti a v neposlední řadě také zkvalitňování komunikace mezi občany a stranami Koordinační dohody. Následně byl zřízen Odbor bezpečnosti a prevence kriminality Magistrátu města Plzně, kdy byl na pozici koordinátora bezpečnosti přijat vlastník napadené ochranné známky, kde působil v období od 1. 4. 2009 do 30. 4. 2013. Za období existence projektu se podařilo splnit řada jeho cílů. Zároveň bylo vytvořeno logo projektu, za které navrhovatel náležitě zaplatil. S ohledem na pracovní zařazení vlastníka ochranné známky je zjevné, že ten o existenci projektu i loga věděl. Rovněž mu muselo být zřejmé, že přihláškou napadené ochranné známky bude navrhovatel dotčen na svých právech k předmětnému označení. Důsledkem oznámení vlastníka o existenci jeho ochranné známky bylo např. zrušení výroční konference k výročí projektu, zablokování portálu pro občany města Plzně atd. Dále navrhovatel uvedl, že je uživatelem nezapsaného označení, k němuž mu svědčí právo od roku 2009. Toto označení je shodné, resp. podobné s napadenou ochrannou známkou a bylo užíváno v obchodním styku pro shodné nebo podobné služby, pro jaké je ochranná známka chráněna, přičemž dané označení má větší než místní dosah. Navrhovatel na podporu svých tvrzení předložil podklady. Celkově navrhl prohlásit napadenou ochrannou známku za neplatnou v plném rozsahu.

Vlastník napadené ochranné známky, [REDAKCE] (dále jen „vlastník“), ve svém vyjádření doručeném Úřadu dne 28. 11. 2014 uvedl, že jako zaměstnanec navrhovatele o existenci předmětného označení věděl. Za duchovního otce

celého projektu označil pana Mgr. Petra Kubiše. Vlastník nevěděl, ani vědět nemohl, že logo bylo výsledkem zadání či smlouvy. Předpokládal, že se jedná o pracovní název projektu. Zároveň má za to, že zde nelze shledávat v jeho postupu jakoukoliv povědomost či srozumění s tím, že by měl navrhovateli způsobit újmu. Vlastník je dále mínění, že újmu navrhovatel pouze tvrdí, ale neprokazuje. Veškeré úkony navrhovatel činil ze své vlastní vůle, přičemž vlastník chtěl docílit dohody. Tu však navrhovatel odmítl a podal předmětný návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou. Vlastník je názoru, že pro úspěšné uplatnění § 7 odst. 1 písm. g) a i) zákona č. 441/2003 Sb. zde rovněž nejsou splněny zákonné podmínky. Na podporu svého tvrzení předložil dopis od navrhovatele. Na základě shora uvedeného navrhl návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou zamítnout.

S odkazem na zásadu rychlosti a hospodárnosti řízení Úřad nejprve projedná návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podaný na základě ustanovení § 32 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., přičemž dalšími uplatněnými důvody se bude zabývat pouze v případě, že to bude z procesního hlediska nutné.

Rozhodnutí o návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou se opírá o následující skutečnosti a důvody:

Podle ustanovení § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb. Úřad prohlásí ochrannou známku za neplatnou rovněž v řízení zahájeném na návrh osoby uvedené v § 7 a z důvodů v tomto ustanovení uvedených.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. se přihlašované označení nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námítky“) tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.

Z rejstříku ochranných známek bylo zjištěno, že napadená černobílá kombinovaná ochranná známka č. 339468 ve znění „Bezpečné město“ byla přihlášena dne 7. 1. 2014 a zapsána dne 23. 7. 2014 pro tento seznam služeb zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (41) *výchova, vzdělávání, zábava, sportovní a kulturní aktivity*; (45) *právní služby, bezpečnostní služby pro ochranu majetku a jednotlivců, osobní a sociální služby*

poskytované ostatními za účelem uspokojování potřeb jednotlivců.

Napadená ochranná známka byla zapsána do rejstříku v následující podobě:

Návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou podle ustanovení § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. může podat ten, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře. Institut dobré víry se uplatní především ve vztahu k tzv. „spekulativní“ ochranné známce, kterou si její přihlašovatel dal zapsat nikoliv za účelem užívání v obchodním styku, ale pouze pro dosažení zisku ze známkové transakce, popřípadě hodlal-li zneužít již získané rozlišovací způsobilosti jiné ochranné známky i pro své označení. Účelem výše uvedeného ustanovení je, aby do rejstříku ochranných známek nebyly zapisovány ochranné známky, o jejichž spekulativnosti Úřad nemůže ze své činnosti vědět.

Absenci dobré víry, resp. zlou víru lze charakterizovat jako nepoctivý úmysl na straně přihlašovatele, který jedná určitým způsobem, přestože si je vědom bezprávnosti svého jednání nebo by si ho s ohledem na okolnosti měl být vědom. Pro účely posouzení dobré víry ve známkovém právu je zejména bráno na zřetel, zda osoba, která podala přihlášku ochranné známky, věděla o právu jiné osoby na shodné nebo podobné označení nebo mohla být logicky znala takového práva v době podání této přihlášky, a zda by použití takového označení bylo v rozporu s dobrými mravy nebo by neoprávněně poškodilo zvláštní charakter nebo pověst označení, které je předmětem jiného práva.

Podle tohoto ustanovení je navrhovatel povinen nedobrý úmysl přihlašovatele prokázat, resp. prokázat, že přihlašovatel nepodal přihlášku ochranné známky v dobré víře a doložit, jakým způsobem byl dotčen ve svých právech.

Je pravděpodobné, že o pohnutkách přihlašovatele v době podání přihlášky ochranné známky většinou nelze předložit přímé důkazy. Lze však na ně, resp. na nedostatek dobré víry, usuzovat z okolností vyplývajících z předložených dokladů, jež jsou podkladem pro

závěr Úřadu o nedostatku dobré víry. Ta musí být založena na logické úvaze vycházející z posouzení argumentů obou stran, jimi předložených důkazů, ostatních skutkových okolností a na správné kombinaci těchto skutečností. Proto Úřad v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu České republiky ze dne 30. dubna 2008, č.j. 1 As 3/2008-195 zjišťuje následující skutečnosti – zda přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci práva navrhovatele před podáním přihlášky napadené ochranné známky, zda podáním přihlášky napadené ochranné známky došlo k poškození navrhovatele a zda případně neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil.

Za účelem prokázání svých tvrzení navrhovatel předložil následující podklady:

- 1) Projektový záměr k realizaci projektu „Bezpečné město“ s časovým harmonogramem jednotlivých etap (rok 2008 – různé analýzy kriminality, sběr dat, zavedení porad apod.), hlavní cíl projektu - zlepšení bezpečnostní situace na území města Plzně a zvýšení pocitu bezpečí občanů, koordinace Policie ČR a městské policie Plzeň při řešení bezpečnostní situace v Plzni.
- 2) Podrobný popis realizace I. Etapy projektu „Bezpečné město“ v Plzni (1. 3. 2008 – 22.1.2009) s označením **Bezpečné město**
- 3) Průběžná zpráva k projektu „Bezpečné město“ (22. 1. 2009 – 31. 7. 2009).
- 4) Koordinační dohoda o vzájemné spolupráci za účelem stanovení společného postupu při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku na území Statutárního města Plzně (Policie ČR, Statutární město Plzeň) ze dne 22. 1. 2009.
- 5) Usnesení RPM ze dne 22. 1. 2009 – zřízení „Odboru bezpečnosti a prevence kriminality“ a důvodová zpráva.
- 6) Zpravodaj Odboru bezpečnosti a prevence kriminality MMP, výroční vydání 2014 (označené logem uvedeným pod č. 2) – zprávy o aktivitách v rámci projektu 2009 – 2014.
- 7) Výtisky zpráv z www.novinky.cz: „Propuštěný úředník přechytračil Plzeň a vyfoukl jí logo“ (25. 9. 2014), „Název a logo projektu plzeňské radnice si přivlastnil propuštěný úředník“ (25. 9. 2014).
- 8) Grafický manuál (ve vztahu k logu).
- 9) Faktura za vytvoření loga pro navrhovatele (12. 1. 2009), potvrzení autora loga (pod č. 2), důvodová zpráva.

- 10) Dopis vlastníka napadené ochranné známky navrhovatelí ze dne 23. 9. 2014, který obsahuje sdělení o vlastnictví a žádost o chování v souladu se zákonem č. 441/2003 Sb. s upozorněním na právní následky jeho nerespektování.
- 11) Různé propagační materiály obsahující logo (pod č. 2) – penál, tužky, pastelky, odrazky, křidy, reflexní tyčinky na dráty jízdního kola, kalendář 2011 a 2013 apod.
- 12) Brožury označené logem pod č. 2: „Obezřetnost se vyplácí“ (2010), informační brožura „Bezpečné město“ (2010), certifikát o absolvování sebeobrany pro ženy (26. 6. 2013) apod.

Vlastník napadené ochranné známky za účelem prokázání svých tvrzení předložil následující podklady:

- 13) Dopis navrhovatele vlastníkovi ze dne 9. 10. 2014 s informací, že jeho známku považuje za neplatnou a nemá proto v úmyslu uzavřít dohodu ohledně jejího užívání.

Úřad v souladu s ustanovením § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. hodnotil shora uvedené důkazy podle své úvahy, přitom pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci tohoto řízení.

Z podkladů vyplývá, že navrhovatel užíval označení „Bezpečné město“ pro projekt, jehož cílem bylo zlepšení bezpečnostní situace na území města Plzně a zvýšení pocitu bezpečí občanů, koordinace Policie ČR, městské policie Plzeň, samospráv na úrovni úřadů městských obvodů a Magistrátu města Plzně při řešení bezpečnostní situace na území města Plzně.

Navrhovatel rovněž nechal vytvořit logo , které bylo dle důvodové zprávy (podklad č. 9) určeno k užívání výhradně ve spojení s daným projektem, přičemž autor loga prohlášením potvrdil, že ho vytvořil v roce 2008-2009 na základě objednávky navrhovatele. Dále byla za návrh loga předložena faktura (jako odběratel uveden navrhovatel) a grafický manuál.

Rovněž z podkladů předložených navrhovatelem vyplývá, že před podáním přihlášky napadené ochranné známky (tj. 7. 1. 2014) pod předmětným označením (logem) provozoval

různé aktivity k naplnění cílů projektu „Bezpečné město“ (informační a instruktážní brožury, zainteresování v kurzech sebeobrany apod.).

Z tvrzení obou účastníků řízení je zřejmé, že vlastník napadené ochranné známky pracoval pro navrhovatele jako „koordinátor bezpečnosti“ (1. 4. 2009 – 30. 4. 2013). Ačkoliv vlastník své pracovní zařazení nespecifikoval, skutečnosti uvedené navrhovatelem nerozporoval a uvedl, že skutečně byl zaměstnancem navrhovatele a o užívání předmětného označení věděl.

Celkově je tedy nutno konstatovat, že není pochyb, že vlastník o existenci práva navrhovatele v době podání přihlášky napadené ochranné známky věděl. Rovněž je zřejmé, že k poškození navrhovatele v tomto ohledu došlo, resp. že ten byl dotčen na právech k označení, které je téměř shodné (odlišnost pouze v barevném provedení loga navrhovatele) s napadenou ochrannou známkou.

V tomto ohledu je rovněž nutno poznamenat, že vlastníková argumentace, že „*nevěděl a vědět nemohl, že toto na první pohled velmi jednoduché a nijak sofistikované logo a symbol byl předmětem jakéhokoli zadání či smlouvy a předpokládal, že se jedná toliko o pracovní název projektu*“ jeho jednání nijak neospravedlňuje. I kdyby logo nebylo vytvořeno na základě přímé zakázky, neopravňovalo by to vlastníka k jednání, k němuž došlo. Zároveň vlastník dokonce za autora myšlenky ve vztahu k danému projektu („duchovní otec projektu“) označil jinou osobu. S ohledem na korespondenci mezi účastníky řízení a vyjádření vlastníka v médiích (výtisky zpráv z www.novinky.cz) nelze jiný účel, než byla spekulace s daným označením, shledávat. K tvrzení vlastníka, že „*veškeré úkony, které navrhovatel činil, činil o své vůli a činit nemusel, postačovala prostá a jednoduchá dohoda s vlastníkem. Vlastník chtěl oznámením svého práva dosáhnout právě a jen takové dohody, což také navrhovateli nabízel*“ Úřad uvádí, že „dohoda“ s uživatelem nezapsaného označení nemůže být v žádném případě účelem registrace ochranné známky, přičemž právě toto z jednání vlastníka vyplývá.

Ačkoliv vlastník nikde konkrétně neuvedl, jak přesně se chtěl s navrhovatelem dohodnout, tak je nutno zdůraznit, že i kdyby bylo cílem cokoliv jiného než finanční kompenzace (např. „*v žádném případě bych po nich nechtěl peníze, to já nepotřebuji. Musela by vzniknout nějaká dohoda, za jakých podmínek by mohlo město název a logo používat.*“ viz podklad č. 7), jednalo se při nejmenším o určitou manipulativní činnost / „*Bylo to proto, aby*

si tento název nezaregistroval někdo třeba z Příbrami, a pak řekne: „Plzeňský magistráte, končíte.“ Pořád je lepší a vstřícnější, když si to zaregistruji já, než někdo cizí.“ (rovněž viz podklad č. 7)/ s tím, že takové aktivity nelze považovat za jednání v dobré víře. Rovněž je opět nutno zdůraznit, že si byl vlastník zcela vědom toho, že označení užívá navrhovatel v souvislosti s předmětným projektem. Svá stanoviska v médiích vlastník nerozporoval, přičemž je s danými citacemi jeho vyjádření v projednávaném případě koherentní.

O právech navrhovatele k předmětnému označení vlastník v době podání přihlášky napadené ochranné známky věděl a netvrdil a ani neprokazoval, že by ho užíval jakožto nezávislý subjekt v obchodním styku v době předcházející datum, k němuž se vážou práva navrhovatele k označení „Bezpečné město“, resp. předmětnému logu.

Celkově tedy Úřad shledal, že vlastník napadené ochranné známky nepodal její přihlášku v dobré víře, přičemž navrhovatel byl dotčen na svých právech k předmětnému označení.

Na základě shora uvedeného tedy Úřad shledal opodstatněnost návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou v plném rozsahu dle ustanovení § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb.

Vzhledem k tomu, že byla napadená ochranná známka prohlášena za neplatnou na základě shora uvedených ustanovení zákona č. 441/2003 Sb., není třeba projednat návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou dle § 32 odst. 1 a 3 ve spojení s ustanoveními § 4 písm. m) a § 7 odst. 1 písm. g) a i) zákona č. 441/2003 Sb.

Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem bylo rozhodnuto, jak je vpředu uvedeno.

P o u č e n í

Podle ustanovení § 42 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, lze proti tomuto rozhodnutí podat u Úřadu ve lhůtě jednoho měsíce ode dne jeho doručení rozklad. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Lhůtu k podání

rozkladu nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout. Rozklad se považuje za podaný až poté, co je zaplacen příslušný správní poplatek podle zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Ing. Iveta Matajová
vedoucí samostatného oddělení sporných řízení

**PŘEDSEDA
ÚŘADU PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ**
Mgr. Ing. Josef KRATOCHVÍL

V Praze dne 24. 04. 2015

Zn. sp.: O-510371

Č.j.: O-510371/D10256/2015/ÚPV

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu průmyslového vlastnictví na návrh rozkladové komise ve věci rozkladu podaného dne 13.2.2015 vlastníkem, [redacted], [redacted] zastoupeným [redacted] [redacted] proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 9.1.2015 o prohlášení kombinované ochranné známky č. 339468 ve znění „Bezpečné město“ za neplatnou na základě návrhu, podaného [redacted] po přezkoumání napadeného rozhodnutí rozhodl takto:

Podle ustanovení § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se rozklad zamítá jako opožděný.

Odůvodnění

Ve shora uvedené věci bylo vydáno rozhodnutí o prohlášení

**Bezpečné
město**

kombinované ochranné známky č. 339468 (dále jen „napadená ochranná známka“) za neplatnou (dále též „napadené rozhodnutí“) podle ustanovení § 32 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění

pozdějších předpisů. Orgán prvního stupně řízení dospěl v napadeném rozhodnutí na základě posouzení předložených dokladů k závěru, že vlastník napadené ochranné známky pracoval pro navrhovatele jako „koordinátor bezpečnosti“ a navrhovatel užíval označení „Bezpečné město“ téměř shodné s napadenou ochrannou známkou pro projekt, jehož cílem bylo zlepšení bezpečnostní situace na území města Pízeň. Není tedy pochyb, že vlastník napadené ochranné známky věděl o existenci práva navrhovatele v době podání přihlášky napadené ochranné známky a současně, že došlo k poškození navrhovatele, resp., že ten byl dotčen na svých právech k označení, které je téměř shodné s napadenou ochrannou známkou. Z těchto důvodů shledal orgán prvního stupně řízení návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podaný na základě nedobré víry za opodstatněný. Vzhledem k tomu, že byla napadená ochranná známka prohlášena za neplatnou na základě shora uvedeného ustanovení zákona č. 441/2003 Sb., nebylo nutné projednat návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou dle ustanovení § 32 odst. 1 a 3 ve spojení s ustanoveními § 4 písm. m) a § 7 odst. 1 písm. g) a i) zákona č. 441/2003 Sb.

Dne 11.2.2015 zaslal vlastník Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) elektronické podání podepsané ověřeným elektronickým podpisem označené jako rozklad. V rozkladu vlastník konstatoval, že s rozhodnutím orgánu prvního stupně řízení nesouhlasí, zejména pokládá za nesprávný závěr o nedostatku dobré víry vlastníka napadené ochranné známky. Zavázal se rozklad odůvodnit do jednoho týdne. Správní poplatek za podaný rozklad vlastník uhradil dne 13.2.2015.

Rozhodnutí o rozkladu se opírá o následující důvody.

Podle ustanovení § 42 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, lze proti rozhodnutí Úřadu podat ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení rozhodnutí rozklad. Rozklad má odkladný účinek. Lhůtu k podání rozkladu nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout.

Podle ustanovení § 42 odst. 2 tohoto zákona se rozklad považuje za podaný až poté, co je zaplacen správní poplatek podle zvláštního předpisu.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; není-li v měsíci takový den, končí lhůta posledním dnem měsíce.

Podle ustanovení § 166 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, se za den platby považuje u platby, která byla prováděna poskytovatelem platebních služeb nebo provozovatelem poštovních služeb, den, kdy byla připsána na účet správce daně.

Z obsahu spisu bylo odvolacím orgánem zjištěno, že napadené rozhodnutí Úřadu ze dne 9.1.2015 bylo doručeno zástupci vlastníka do datové schránky dne 9.1.2015, dne 11.1.2015 se přihlásila oprávněná osoba a rozhodnutí tak bylo k tomuto dni doručeno. Vzhledem k tomu, že lhůta k podání rozkladu je v tomto případě lhůtou určenou podle měsíců, končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Odvolací orgán proto konstatuje, že posledním dnem této měsíční lhůty byla v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 písm. b) až d) zákona č. 500/2004 Sb. a ustanovením § 42 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. středa 11.2.2015.

Pro zachování lhůty bylo tedy nutné, aby nejpozději v tento den bylo u Úřadu učiněno podání (písemně, ústně do protokolu nebo pomocí jiných technických prostředků) obsahující rozklad a současně aby byl ve smyslu ustanovení § 166 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb. na bankovní účet Úřadu připsán i správní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání rozkladu.

Z obsahu spisu přitom vyplývá, že napadené rozhodnutí, proti němuž podal vlastník rozklad, obsahovalo řádné poučení o možnosti podat opravný prostředek, o zákonné lhůtě k jeho podání i o nutnosti uhradit správní poplatek. Účastníci řízení tak byli o svých právech řádně poučeni.

Odvolací orgán dále konstatuje, že rozklad byl v elektronické podobě (podepsán ověřeným elektronickým podpisem) odeslán a Úřadu doručen dne 11.2.2015. Z těchto údajů je zřejmé, že vlastní podání rozkladu bylo Úřadu doručeno v zákonné lhůtě. Z obsahu spisu je však dále patrné, že vlastník sice

bezhotovostním převodem z účtu správní poplatků za podání rozkladu ve výši 1 000 Kč uhradil, avšak příslušná částka byla na účet Úřadu připsána až dne 13.2.2015, tedy po uplynutí zákonné lhůty k podání rozkladu, tj. po dni 11.2.2015.

S přihlédnutím k ustanovení § 42 odst. 1 a 2 zákona č. 441/2003 Sb. bylo tedy nutno uzavřít, že se v souladu s ustanovením § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. jedná v daném případě o opožděný rozklad, který byl podán až dne 13.2.2015. Napadené rozhodnutí Úřadu ze dne 9.1.2015 o prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podle ustanovení § 32 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. proto nabylo právní moci dne 12.2.2015 marným uplynutím zákonné lhůty k podání řádného opravného prostředku.

S ohledem na tuto skutečnost odvolací orgán v souladu s ustanovením § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. rovněž zjišťoval, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že vlastník svůj rozklad neodůvodnil, odvolací orgán přezkoumal pouze rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení. Po přešetření těchto skutečností odvolací orgán shledal, že rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení bylo v souladu s právními předpisy, takže není důvod pro zahájení přezkumného řízení ve smyslu ustanovení § 94 uvedeného zákona. Odvolací orgán neshledal ani žádný z důvodů pro nařízení obnovy řízení, které jsou taxativně uvedeny v ustanovení § 100 odst. 1 téhož zákona, a ani nenalezl podmínky pro vydání nového rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 101 citovaného zákona. Na základě těchto důvodů dospěl k závěru, že v daném případě nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, obnovu řízení ani pro vydání nového rozhodnutí. Proto bylo nutno rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. dále odvolat.

Mgr. Ing. Josef Kratochvíl

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]